

Bayer Zsolt: Európa elvesztése (2. rész)

2022 június 12. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

• [0](#)

értékelve

Még nincs

Mérték

Ez lett belőletek. Ti már nem vagytok más, mint a Monty Python nagy találmánya, a Hülye Járások Minisztériuma.

Nemcsak a palagáz pöfög át az óceánon, hanem a sátánisták ideológiája is

„Nekünk, magyaroknak b?ven megvan a magunk szenvedéstörténete két világháborúval meg szisztematikus népirtások sorozatait rendez? két totalitárius diktatúrával – és ez csak az, ami a múlt században történt velünk. Sokkal súlyosabb történelmi traumák terhelnek minket elkövet?kként meg áldozatokként is, mint az amerikai fehéreket és feketéket, úgyhogy egyáltalán nem szorulunk rá arra, hogy a tengerentúlról importáljunk vért és könnyeket. B?ven van mit feldolgoznunk, mert iszonyatosabbak a b?neink és gyötrelmesebbek a b?nh?déseink, mint akárkinek az Egyesült Államok operett-történelmének akármelyik pillanatában, de rabszolgát speciel semmilyen b?rszín?t nem tartottunk, és azzal nem is kereskedtünk. Értjük, hogy Amerika a huszadik században hozzászólt ahhoz, hogy a popzenei m?fajoktól és az életmód-referenciáktól a vizuális kultúrán és a marketingmódszereken át a médiatrendekig és a személyiség kiárusításának normáig bármit és mindent nyers t?keer?b?l lenyom a komplett emberiség torkán, de kéretik engedni a gyarmatlakókat legalább saját identitáspolitikát fejleszteni, mert az itt él?k köszönik, de nem szorulnak rá arra a b?ntudatra, amit az Amerikában él? balos és liberális fehérek a rabszolgatartó ?seik miatt megélnék.” (Puzsér Róbert)

Persze, ami történik, inkább Európa elveszejtése, nem elrablása. S?t jöhetne végre Zeus, hogy ismét elrabolja Európát. A mi Európánkat.

S akkor lássuk a lényegét!

A sport: politika. Szinte mindig az volt. Sajnos.

„Miután megsz?ntek a színes b?r? sportolók náci németországbeli biztonságával kapcsolatos aggodalmak, a legtöbb afroamerikai újság ellenezte az 1936-os olimpiai játékok bojkottját.

A Philadelphia Tribune és a Chicago Defender újságírói például úgy vélték, hogy a fekete sportolók gy?zelmei aláásnák a rasszizmust és a náci faji nézetek által hangsúlyozott »árja« fels?bbrend?séget. Abban is reménykedtek, hogy a gy?zelmek felélesztik a fekete büszkeséget Amerikában. A Chicago Defender 1935. december 14-én arról számolt be, hogy három afroamerikai atléta, Eulace Peacock, Jesse Owens és Ralph Metcalfe támogatja a részvételt az olimpián, mivel úgy érzik, hogy a gy?zelmükkel megcáfolhatnák a náci fajelméleteket.”

Na ugye. De ha már itt tartunk, a berlini olimpiánál, olvassuk el ezt is: „Ezeknek a színes b?r? sportolóknak az olimpia különleges lehet?séget jelentett. Az 1930-as évek Amerikájában a feketéknek az élet legtöbb területén diszkriminációval kellett szembesülniük. Az úgynevezett Jim Crow-törvények, amelyeket a fehérek a feketék jogfosztása és szegregálása érdekében alkottak meg, eltiltották az afroamerikaiakat számos munkától, illetve megtiltották számukra a belépést többek között olyan nyilvános helyekre, mint például az éttermek, a szállodák. Különösen délen a feketék a rasszista indíttatású er?szaktól való félelemben éltek. Az Egyesült Államok fegyveres er?i még a II. világháború idején is szegregáltak voltak.”

Hát igen. „Persze, Amerikában meg verik a négereket, haha!” – ez volt az 1980-as, 90-es években a liberális kánon legf?bb mondata, amely az Egyesült Államokat ér? bármilyen kritikára volt kitalálva kötelez? válaszként, azt érzékeltetve, hogy az Egyesült Államokban minden rendben van, és mindennem? kritika csupán a szovjet rendszer ostobasága.

„Oberleutnant úrnak alázatosan jelentem, a b?röndöket valószínűleg akkor lopták el, amikor jöttem Oberleutnant úrnak jelenteni, hogy a b?röndökkel minden rendben van!” Így. Svejk tud mindent.

„Amerikában verik a feketéket!” – ez korunk liberális kánonjának legf?bb mondata, amely az Egyesült Államokból kiinduló „cancel culture”, az eltörlés kultúrája jelszava és hívószava is egyben, ebb?l fejlesztették tovább a Black lives matter! ellentmondást nem t?r? „feka náciizmust”, hogy farizeus Tartuffe-ként ezen morális véd?bástya mögé húzódba köphessék le, alázthassák meg a fehéreket, miközben végképp eltörlik a múltat.

Tompa Gábor, a Kolozsvári Állami Magyar Színház fölöttébb liberális, mondjuk inkább úgy, szabadelv? és nem sátánista igazgatója így fogalmazott a minap: „Most megint hasonló korban élünk, a cancel culture mozgalom rendkívül hasonlít a Ceausescu- vagy a Mao-rendszer kulturális forradalmára. A múlt, a hagyományok, a teljes kulturális emlékezet eltörlése a cél.”

Látják? Tompa feltehetőleg azért hagyta ott amerikai egyetemi katedráját, mert nem bírta elviselni a cancel culture-

t, a liberális sátánisták szellemi terrorját, a csatornaszenny utcára löccsenését, amelyet önfeledten ünnepelni kell.

Látják? Egy igazi szabadelv? bizony normális, t? pontosan látja a valóságot, s arra is képes, hogy a látottakat hitelesen és pontosan megfogalmazza. Lehetne ez az arkhimédészi pont, ahol lábunkat megvetve kifordítjuk sarkából a világot?

„A múlt, a hagyományok, a teljes kulturális emlékezet eltörlése a cél.” Az. De valamit oda kell rakni a múlt, a hagyományok, a teljes kulturális emlékezet helyére. Kell valamit találni ott, ahol Shakespeare el?l „safe space”-be kell menekülni, ahol betiltatik Mark Twain, s ahol a teljes európai klasszikus zene üldözend?, mivel fehér férfiak szereztek.

Meg is találták az új ikont. George Floyd a neve. Egy drogos, ocsmány, teljesen felesleges létezés? b?nöz?, aki úgy rabolt ki terhes n?ket, hogy pisztolyt nyomott a hasukhoz.

Hogy is fogalmaz Marsellus Wallace a Ponyvaregényben? „Idehívok egy pár keményen bepipázott niggert, hogy dolgozzák meg itt ezt a hédert! Feszít?vással, hegeszt?pisztollyal! Hallod, mit beszélek, bunkófiú?!”

Na, hát ezekb?l a „keményen bepipázott niggerekb?l” volt az egyik George Floyd. Aztán egy rend?r, igazoltatás közben, mivel Floyd ellenállt, rátérdelt a nyakára. Így térdelnek a rend?rök a delikvensnek nyakán emberemlékezet óta. Amerikában, Európában, Nauruban, mindenütt. Legutóbb talán Németországban térdeltek így a nyakakra rend?rök, „széls?jobboldali” tüntet?k nyakára, van róla fotó is.

Viszont Floyd megfulladt, míg a nyakán térdeltek. Megfulladt vagy megállt a szíve, mert nem bírta tovább a drogcsunamit, tök mindegy. A lényeg, hogy a világ egy icipicit jobb hely lett, mióta George Floyd nincsen benne. A „számító fekete életeknek” is jobb így. Ellenben a számító, farizeus sátánisták megéreztek ebben a sajnálatos ügyben a mélységes mély szimbólumot, és rúhtak a semmi és a szenny hullámára. És csináltak George Floydból „nemzeti h?st”, szimbólumot, ikont, áldozatot, állítanak neki szobrokat, ráépítették a Black lives matter mozgalmat, a polgárháború szélére sodorták az Egyesült Államokat, és rávették a világot és leginkább a világ sportolóit, hogy mostantól ereszkedjenek féltérdre, ennek a nyomorult senkinek az emlékére.

„Mélységes mély a múltnak kútja” – vallotta Thomas Mann.

„Mélységes mély a szimbólumok és az aljamédia kútja” – vallják a sátánista liberálisok.

És tényleg. Olyan mély az ? kútjuk, mint a fekete gettók járdaszegélyein összegy?lt húgyfolt. És a fekete gettók szerencsétlenjei tényleg megérdemelnék a valódi segítséget, a Black lives matter meg a féltérdre ereszkedés ocsmány hazugsága helyett. De valódi segítséget nem kapnak. Mert akik segíthetnének, nem érnek rá. Ugyanis éppen az ?rbe akarnak kirándulni, meg az LMBTQ b?zi? homokozójában játszanak jóemberesdit. Meg istenkéset. Nem érnek rá, mert éppen zárójelbe teszik mind a természeti, mind az isteni törvényeket, vörös sz?nyegeken vonulgatnak, minden mentes végán lattét szívogatnak környezetbarát papundekli szívószálon, majd elszaladnak tüntetni, hogy hirdessünk embargót minden orosz energiahordozóra, hadd pöfögjön át az óceánon a csövön érkező orosz olaj meg gáz helyett jóféle amerikai palagáz, ötször annyiért, óránként százezer (!) liter gázolajat elfüstölve, mert a környezetvédelem minden el?tt, ugye, nem kell annyi húst zabálni, már engedélyezett a lisztkukac mint fincsi új élelmiszer, reggelire falat csimasz, ett?l leszünk mozgékonyak.

Egyszerre éljük Madáchunk római, londoni és falanszterszínét, miközben hangosan riogatunk az eszkimó színnel, csak Ádámnak nem jut eszébe az a vég, amit feledni kellene, Éva pedig nem érzi anyának magát. Ellenben Lucifer elmegy Davosba, és a háború mellett prédikál.

Nem volt még ennél törpebb kor az emberiség történelmében. Törpe kor a pillanat börtönébe zárva.

S nemcsak a palagáz pöfög át az óceánon, hanem a sátánisták ideológiája is. A cancel culture meg a térdeplés.

Ezekben az angolok és a németek járnak élen. Más-más okból.

Lássuk!

Puzsér így fogalmazott:

„B?ven van mit feldolgoznunk, mert iszonyatosabbak a b?neink és gyötrelmesebbek a b?nh?déseink, mint akárkinek az Egyesült Államok operett-történelmének akármelyik pillanatában.”

Igen, az Egyesült Államok és a Nyugat nagyon szereti ezzel megnyugtatni önmagát, de azért én vitatkoznék a tétel igazságáról.

A Nyugat attól lett nagy és gazdag, hogy nyugatról kelet felé haladva egy-egy országa leigázta az ismert világ egy (kisebb vagy nagyobb) részét, gyarmatosította, népirtást hajtott végre, brutálisan kirabolta az ott él?ket, megpróbálta felszámolni vagy sikeresen fel is számolta kultúrájukat, majd egy magatehetetlen roncsársadalmat maga mögött hagyva távozott.

Kezdték a portugálok, folytatták a spanyolok, jöttek a derék hollandok, a belgák, a franciák, majd befutottak az angolok, és létrehozták azt a birodalmat, amelyben „soha nem megy le a nap”, és Henry John Temple Palmerston megfogalmazta a rájuk jellemző tökéletes igazságot: „Angliának nincsenek örök barátai, Angliának nincsenek örök ellenségei, Angliának érdekei vannak.”

Mennyire aljas. Mennyire ocsmány. És mennyire igaz.

Mindez pedig mit sem von le a hatalmas angol (brit) kultúra teljesítményéből, Shakespeare-től Byronon át mondjuk Galsworthy-ig, Chestertonig vagy Huxley-ig. (A cancel culture pedig többek között azért olyan nagyszerű találmány, mert éppen őket akarja eltüntetni a világból, a kollektív emlékezetből. A retek bunkó prolik, akik amúgy sem olvasnának soha Shakespeare-t vagy Byront. Korunk h?sei, a hópihe, transzgender, „safe space” lakók azt gondolják, éppen Shakespeare és Byron a jó alany, hogy megtorolják a múlt b?neit. Mert?k biztos nem ütnek vissza.)

Ám Shakespeare-től és Huxley-től függetlenül a Brit Birodalom állt ott minden szörny?ség mögött. India gyarmatosításánál, a szípolázadás leverésénél és az iszonyatos megtorlásoknál, a kiprovokált ópiumháborúknál, amelynek során sikerült Kínát is félgymarmati sorba taszítani, kínaiak millióit az ópiumbarlangok lakóivá tenni, a búr háborúknál, lent, Afrika déli csücskén, ahol a holland telepések lázadtak fel a britek ellen, és a britek akkor találták fel a koncentrációs táborot, aztán ezt megismételték Észak-Amerikában is, az „amerikai” lázadók ellen, csak el?tte együttes erővel kiirtották az?slakos indiánokat, s szót se ejtsünk Ausztrália?slakóiról. S persze nem kell ilyen messzire, ennnyire egzotikus vidékekre kalandoznunk, elég, ha bekukkantunk Dublinba a húsvéti felkelés idején, amikor Marlboro tábornok megmérgeződött, hogy az ír lázadók nem hajlandók kijönni a rommá l?tt postapalotából megadni magukat, úgyhogy parancsot adott, fordítsák meg az ágyúkat, s kezdjék el l?ni a posta körüli polgárházakat, mert ha az írek látják, hogy gyerekeik, asszonyaik és véneik halnak meg, majd csak kijönnek.

És igaza lett. Kijöttek. S a Brit Birodalom tisztjei mindig nagyon elegánsan, pontban ötkor teáztak közben.

Brit Kelet-indiai Társaság, Holland Kelet-indiai Társaság, a história legundorítóbb képz?dményei.

S persze el ne feledkezzünk a „dics?” portugál és spanyol gyarmatosítókról, Pizzaróról s a többiről, a belgákról, a Belga-Kongóban hátrahagyott több mint egymillió levágott kez? feketéről, a franciák „dics?ségér?” Észak-Afrikában – soha ne feledkezzünk meg az elpusztított, eltüntetett kultúrákról és népekről, a hátrahagyott hullahegyekről, a feneketlen gonoszságról és becstelenségről, soha ne felejtjük el, hogy mindeközben a dics? angolok és franciák azzal is foglalkoztak, hogy Közép-Európa egyetlen számottev? birodalma, az Osztrák–Magyar Monarchia semmiképpen se maradhasson egyben, úgyhogy szét is verték, s csak úgy mellékesen tartották félgymarmati, félperifériás sorban az itt él? népeket is, soha ne felejtjük el, hogy míg a dics? angolok az ópiumháborúkat vívták, mi a reformkor lázában égtünk, majd ’48-as törvényeket hoztunk, szabadságharcot vívtunk, majd ismét levertek a szabadságharcunkat, kiegyeztünk, és elindultunk a modern nemzetvé válás útján. Ezalatt a dics? angolok ópiumot szállítottak Indiából Kínába, és amikor Kína ezt meg akarta tiltani, akkor halomra l?tték a kínaiakat, majd elképzeltetlen profitot realizáltak abból, hogy az ópiumbarlangokban nyomorult kínaiak milliói szívták el az agyukat.

Aztán, amikor a németekre került volna a sor, hogy leigázzák a világot, már nem maradt leigázni való. Úgyhogy jött két világháború, jött a német náciizmus, s ennek nyomán jött a máig tartó német lelkiismeret-furdalás és önsorsrontás.

És persze most ezek a dics? nemzetek még mindig el?szeretettel magyarázzák el nekünk, a kínaiaknak, az indiaiaknak, a dél-amerikaiaknak, a közép-európaiaknak, az oroszoknak, hogy mi is a szabadság és a demokrácia,

kioktatnak, vádolnak, okoskodnak, pofátlankodnak, arcunkba lihegnek, fenyegetnek, vádlón mutogatnak, hülyeségeket és aljasságokat pofáznak és üvöltöznek, és mindennek ma sincs más oka, mint a piac, a profit, a félperifériás státus fenntartása és az az elviselhetetlen, kibírhatatlan, idegesítő, vérlázító, tenyérbemászó felsőbbrendűségi érzésük, amitől ökölbe szorul a kéz.

Ja! És persze letérdelnek. Mindig és mindenhol. Mintha azzal bármi el lenne intézve. Ennél a térdelésnél röhejesebb, farizeusabb, képmutatóbb ócskaság alig-alig akad manapság, pedig a Nyugat ma már csak ezekből tud teljesítményt felmutatni.

És amikor a romlatlan lelkes magyar gyerekek pontosan megérik ezt a hamisságot, és kifütyülik a térdelő hülyéket és farizeusokat, akkor lerasszisztázzák őket.

De semmi baj. Így, térden állva csúsztok-másztok a semmibe, a pusztulásba, saját lelkiismeretetek démonai által hajtva, de semmit sem tanulva és semmit sem felejtve, beleájulva a pótcselekvésbe, elpuhulva, elhülyülve, beteg, torz, ocsmány ideológiák foglyaiként.

Ez lett belőletek. Ti már nem vagytok más, mint a Monty Python nagy találmánya, a Hülye Járások Minisztériuma. Most éppen a térden járást gyakoroljátok. És ez az utolsó gyakorlat. Nem megyünk veletek. Nem is sajnálunk. Megérdemlitek.

(Folytatjuk)

Bayer Zsolt - www.magyar nemzet.hu

Tisztelt olvasók!

Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkukkal" a **Flag Polgári Magazin** facebook oldalát, a következő címen: <https://www.facebook.com/flagmagazin>

- Minden "lájk számít, segíti a magazin működését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

Ajánló

